

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograke dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljavatve naročnine se ne osira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolje frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenstvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravljenstvu naj se blagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravljenstvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Národná Tiskárna“ telefon št. 85.

Državni zbor.

(Volitev podpredsednika. — Obtožni predlog proti Wittekovemu ministrstvu. — Rentni zakon. — Češka obstrukcija v domobranskem odseku. — Zadnja seja gospodske zbornice.)

V včerajšnji seji je bil izvoljen nemški nacionalec Prade podpredsednikom poslanske zbornice. Predno se je začela volitev, je predsednik Fuchs naznani, da je doseganji drugi podpredsednik demisioniral.

Prade se ima za svojo zmago zahvaliti nemškim klerikalcem in tistim Poljakom, ki so se absentirali. Nemška levica je z viharnim ploskanjem pozdravila to svojo zmago. Ko se je Prade zahvalil za izvolitev, je mnogo slovanskih poslancev demonstrativno odšlo iz dvorane. Prade je obeta, da bo kot podpredsednik vedno nepristransko postopal.

* * *

Razprava o predlogu nemških nacionalcev, naj se obtoži Wittekovo ministrstvo zaradi rabe § 14, je bila razmeroma kratka.

Kaiser je izjavil, da njegova stranka ni sprožila tega predloga, da bi zadrževala obravnave zbornice, ker stranka ne misli več na obstrukcijo, odkar so jezikovne nadrebe razveljavljene. Dejal je, da se mora obtožiti Wittekovo ministrstvo, ker je kršilo pravice parlamenta. Iz vsega govora je bilo videti, da nacionalcem ni resno bilo s to obtožbo, nego da je bilo že prej vse dogovorjeno, da predlog ne dobi večine.

Socialni demokrat Rieger je oстро obsojal Witteka, za katerega so se zavzeli z veliko gorečnostjo krščanski socialisti. Ti so Riegerja z raznimi medklici neprestano motili.

Dr. Stransky je dobro ožigosal obtožni predlog in nemške nacionalce, katerim je očital njih komedijantstvo.

Pri glasovanju se je res izkazalo, da je bil ta predlog le komedija in drugačič. Čehi, Slovenci in Lahi so se glasovanja vzdržali, ostali so samo Poljaki in češki veleposestniki, a še teh ni bilo vseh, tako da bi bili Nemci lahko dobili večino, če bi bili le hoteli. Toda kaj se je zgodilo? Proti obtoženemu predlogu so glasovali poleg Po-

ljakov in čeških veleposestnikov nemški klerikaci, nemški krščanski socijalisti in nemškoliberalni veleposestniki, v tem ko se je toliko liberalcev in nacionalcev absentiralo, da je predlog propal. Obtožni predlog je bil s 94 proti 60 glasom odklonjen. V tem tiči dokaz, da so nemške stranke s svojim predlogom uprizorile pustolovsko komedijo.

* * *

Koncem seje je zbornica po kratki debati še sprejela premembo nekaterih določb zakona o rentnem davku, na kar je predsednik določil prihodnjo sejo za petek. V tej seji se bode volili drugi podpredsednik na mesto Lupula.

* * *

V včerajšnji seji domobranskega odseka je poslanec Doležal protestoval proti temu, da je predsednik Fuchs na dnevni red petkove seje postavil rekrutni zakon, dasi predloga še v odseku ni rešena. V specialni debati je govoril dr. Lang tri ure. Čuje se, da je bil končno dogovoren kompromis v tem smislu, da pride rekrutni zakon še v ponedeljek seji na razpravo, dočim so Čehi odnehalni od obstrukcije. Zakon je bil potem v specialni debati sprejet. Čehi so oglasili več minoritetnih predlogov, da bodo mogli v zbornici razprave zavleči.

* * *

V popolnilo našega brzjavnega poročila o zadnji seji gospodske zbornice nam je še omeniti, da so po dr. Riegru, ki se je po preteklu desetih let prvič zopet oglašil v dunajskem državnem zboru, govorili še baron Lemayr, knez Auersperg, ki se je bahal s svojim patriotizmom in trdil, da stoje za njim milijoni, v tem ko v resnici ne stoji za njim nihče drugi kakor njegov lakaj, baron Czudik, profesor Albert, grof Kottulinsky, ki se je omejeval na gospodarska vprašanja, grof Frid. Schönborn, najboljši govornik med našimi lordi in tudi ministrski predsednik Körber, ki pa je podal samo varijacijo svojih dosednjih izjav.

Sama na sebi je bila debata pomembna zategadelj, ker sta levica in sredna stranka stopili s svojimi izjavami v službo naci-

onalcev v poslanski zbornici. Ti dve stranki sta se slovesno izrekli za uveljavljenje nemškega državnega jezika, povdarjajo, da se je storila velika napaka, ko se ni svoj čas na tak način slovanskim narodom postavila meja njih razvoju. Značilno je, da so se nemški lordi s to slovanske narode žaleči in jih ponižajočo izjavo oglašili prav v tem času, ko vlada in še višji krogi milo združujejo, naj se napravi narodnostni mir.

Kutnogorske epistole.

(Po Havličku pripredil za misleče Slovence J. F.)
(Dalje.)

XII.

Aj, aj, kako so pa mogli to dovoliti! In smemo sploh papeže hvaliti radi tega, ali niso s tem rušili „bistva“ katoliške cerkve? Najbolj pa se izda kritik s tem ko pravi, „da bi seveda narodna bogoslužba povisala slavnost in pobožnost vernikov.“

Trditev, „da bi narod staroslovenščine našega starega cerkvenega in narodnega jezika n. pr. ravno toliko razumel, kakor latinsčine, je kriva popolnoma! Vprašajte enkrat kmeta, kaj bolje razume: pater noster, qui es in coelis ali pa otč naš, iže jesi na nebesech itd. — in potem sodite!

Koliko vrednosti imajo sofistička zavračanja naših očitanj nasproti hijearhiji, češ, da bi morali po našem kristjani opravljati božjo službo po votlinah, katakombah, da bi morali duhovniki hoditi bosi in gololavi, oblečeni v raševnike itd., vedel bo razsoditi vsaki razumnji človek. Vedel bo, da nam niso nikdar forme toliko na srcu, kakor pravi duh prakršanstva, kateri se je ohranil zdržema — izjem je sicer veliko i potem — le do kake polovice drugega stoletja po Kr., ko se je začela razvijati škofovsko moč in oblast v sedanjem pomenu besede.

V koliko se imamo zahvaliti katališki cerkvi za razvitek znanosti in kako sodi i ves znanstveni svet o vedah s tako zvanega katoliškega stališča, bode pač vsakemu izobražencu znano. Ekstremni kataliki — pri nas à la Ušeničnik — le kazijo

one vede, katere hočejo katolizovati, vrhu tega noče se jim posrečiti, narediti iz katoliške vere — znanost. Veda in vera, ogenj in voda sta že sama na sebi protivna pojma, kjer začne veda, tam preneha vera, kjer pa neha veda, tam začenja vera, in ravno ti, kateri hočejo dati veri znanstveno podlogo, škodijo ji največ, ker se njihovo prizadevanje ne more uresničiti in doseže le negativne uspehe. Da spadajo n. pr. lastnosti in učinki elektrike v delokrog vede, pouča nas izkušenosti in dokazi — da pa višja moč — Bog vse na svetu vodi in ne prazen slučaj — to spada v vero, tega se ne more dokazati, in vsi znanstveni dokazi so stvari le na škodo, ker se pride z njimi le do podobnih rezultatov, kakor oni pridigar, ki se je čudil modrosti in previdnosti Božji radi tega, ker je pustila teči velike reke ravno tod, kjer stoje sedaj velika mesta...

Zmota pa bi bila, če bi kdo misil, da se ne sme dopustiti nobene avtoritete in prepustiti vse posameznikom k razglabljaju. Nasprotno, vera brez avtoritet ne more obstajati, a radi tega pa mora imeti taka avtoriteta moralno moč, če hoče obvezlati. To je pač razumno samo po sebi, da ne sme imeti avtoriteta, kateri se ima v gotovih ozirih podvreči moj razum, nobenih hib na sebi, katere jaz s svojim razumom moram uznavati za hibe. S tega stališča naj se presoja i vse one besede, katere se nanašajo na to točko.

V sedanjem stanju cerkvene hijearhije in cerkvenega reda je pa videti le bistveno škodo in propad religije.

Radi besedična o velikih in neizmerno težkih duhovniških opravilih ni vredno izgubljati besed; dovolj je, če se sklicujem na splošno sodbo občinstva, katero si je ustvarilo že svojo sodbo o teh „opravilih“.

Zakaj zahteva naš kmet večinoma od svojega sina-dijaka, naj postane „gospod“? Gotovo je to res, da se mu zdi duhovski stan tako svet, vzvišen, kar je popolnoma navrno in kakršen bi v resnici moral biti, ali glavni vzrok je vendar materialnega značaja. Večina takih starišev vidi

hite v pogubo, kako ljudstvo samo priliva vode v morje, v katerem se enkrat samo vtopi. Neizmerne množice Pariza hodijo mimo naših oči, a večina hrepeni po jalovih nasladah, ki rode najostudnejše bolezni. Žene niso več zmožne roditi ali pa rode zaniknati zarod. Več otrok noče nihče, bogatin iz komodnosti ali iz prevelike ljudzni do otroka prvenca, revež radi bede. Zato moré otroke že pred rojstvom in po rojstvu na najrazličnejše načine. Materje dajejo dojenčke tujim ženskam, ki se oproščajo svojih detet na ta ali oni način. Cele vasi se žive s tem, da rede pariške zavrnene otroke, ki umirajo kar trumoma. Ljudstvo pa slabí, rod za rodom je slabši na telesu, in zahteva vedno brezmejnje užitkov. Bolničnice so polne najostudnejših boleznj, brezvestni zdravnički izvršujejo nečuvane operacije in s tem podpirajo ne-naravnost. Blodništvo je razširjeno v vseh stanovnih in slojih. In to vse radi tega, ker se Francozi ustavljajo zahtevam narave.

A človeku, ki čita vse to, vendar še ne zamre upanje na boljšo bodočnost, na lepše dni, ko čita slavoslov na zdravo življenje, ko čita zgodbo Matejevih in Marijaninih dni, povest teh dveh vzornih roditeljev, ki glasno kličeta: „V ljubezni in delu je rešitev in blagor življenja!“

LISTEK.

Plodovitost.

(Emile Zola: Fécondité.)

Večno oživljajoča moč je dala zemlji življenje, postavila je na njo bitja in napravila človeka gospodarjem ostalih bitij. Zemlja je živila, red je vladal na nji. A to življenje ni ostalo jednostavno, vedno v istih mejah, to življenje je postalno večno preobraževanje, večno izpreminjanje, smrt jednega, je združena z življenjem drugih bitja. Za to večno preobraževanje najraznejših individijev, za to večno nastajajočo pomlad je treba reda, treba je sredstev, ki so zmožna, vse to vzdrževati. Zato je dala ta oživljajoča moč vsem bitjem zmožnost razmnoževanja in ob jednem nalogu, to zmožnost vporabljati, roditi iz sebe nova bitja, ki stopijo na mesto starih, umrlih. Naloga tega življenja je, vedno se spopolnjevati, črpati iz sebe novih moči, ki naj rode in rede vedno večje množice, veselječe se življenja, pripravljaljajoče pot življenju novim, neštetim brojem. In že zato, ker smo sami prejeli iskro življenja od drugih, smo dolžni iz hvaležnosti tudi množiti in spopolnovati življenje.

Clovek je najpopolnejše bitje, ki ima v življenju največje pravice; vsa narava je podrejena njemu, in ob največjih pravicah mora imeti tudi največje dolžnosti do življenja. Množica ljudi bi morala poplaviti vso zemljo, delati in vporabiti življenske sokove, ki čakajo v rodovitni zemlji na ono dobo, ko jim bo mogoče preobraževati se v vedno popolnejših življenskih funkcijah. In to bode praznik vsega stvarstva, kadar napoči oni veliki dan, kadar bode vsa zemlja poplavljena z zdravim, delavnim ljudstvom, ki bo gospodarilo vsemu podrejenu, ki bo živel v ljubezni in dajalo življenju nazaj, kar je sprejelo od njega. To bode dan, ko niti najmanjši del omenjenih življenskih sokov ne bude stal neporabljjen. In človek bi bil srečen, zadovoljen, zdrav, njegove duševne zmožnosti nedosegne.

Toda človek? Ali dela tako?

Razni narodi so živeli na zemlji, bili so na višku svoje slave, vladali so drugim narodom, a naroda, ki bi ostal na višku moči in slave, nimamo. Rastel in rastel je do najvišje stopinje, nato pa je padal in padal, izgubil se je popolnoma med prej podrejenim mu narodom. Glavni vzrok tega je neizpolnovanje človeških dolžnosti. Vživanje, nasprotno naravnim zakonom, za-

hove nasprotovanje organskim funkcijam ter oslabi množico, oslabi telo, oslepi duha. Le oni narod se bo obdržal na svojem višku, ki bo zmožen resno delati in izvrsavati večni red, ki ne bo iskal novih, pogubnih užitkov brez mej, nego izpolnjeval svojo dolžnost, da bo vracal življenju to, kar mu je dolžan. Naravi dajati kar zahteva je predpogoje zdravega hravnega življenja. To je vodilna misel najnovejšega dela Emila Zole, in misel obrača na francoski narod.

„Pariz hoče umreti!“ pravi na nekem mestu in odkriva nam vzroke bližajočega se propada in nudi pripomočke, kako se mu vstavljam. To so opomini idealnega rodoljuba, ki kaže ljubljenemu narodu, kaj mu je storiti, da se ohrani na svojem višku. In pri tem kaže Zola vse grozovite posledice hravnega propadanja pri posameznikih in v rodbinah, vodi nas po Parizu po bolničnicah, po stanovanjih brezvestnih babic, po najzanemarljnejših in najelegantnejših ulicah, ob belem dnevu in v strasti polnih nočeh, po blešečih milionarskih salonih in revnih delavskih stanovanjih, med dekadentnimi umetniki in „normalnimi“ ljudmi, med vlačugami in najoličnejšim ženstvom. A povsodi, tudi med večino „hravnega“ ženstva, je videti, kako

v svojem sinu-duhovniku molzno krawo in človeka, kateremu se neizmerno dobro godi; brez skrbi, brez dela, sam svoj gošpod — kaj hočete še več! Resnično, ta opravila bi lahko bila velika, ogromna z ozirom na dolžnosti, katere ima duhovščina že po Kristovih naukah do človeštva, do svojega naroda. Da, moralno bi tako biti, a žalibog po večini ni! Nebroj slučajev dobimo — sam sem jih neposredno spoznava — kjer so duhovniki po deset, petnajst let v kaki občini, in še ne pozna značaja, pogreškov in vrlin, materialnih in duševnih potreb svojih ovčic. Poznam take duhovnike, kateri se ne morejo — ker so preleni zato ali pa nočejo, ker so previšoki — toliko ponižati, da bi neposredno občevali z narodom, iz katerega so vzrastli, da bi mu dejansko in s svetom pomagali, tolažili v nesreči in vzpodbjali k delu — glavno jim je njihov trebuh in mošnja. Vse njihovo delo obstoji v duhovskih opravilih, katere morajo opravljati; njihove zasluge pa v nesmiselnih in večkrat celo bedastih pridigah, kjer se ubogo ljudstvo straši z groznimi slikami o peku, večnem ognju, hudičih in luciferjih itd. Na tak način se vceplja ljudstvu Kristove ljudnebeznipolne nauke, navaja h krščanskemu življenju! Uspeh takih propovedi je pa vedno negativen; boljši in pametnejši duhovniki tudi obsojajo tak način pridigovanja in izpolnjujejo bolje in z večjimi uspehi svojo propovedniško dolžnost s tem, da kažejo ljudstvu na nasledke slabega življenja in je po dobrih vzgledih in prijateljskih, ljudskemu razumu dostopnih nasvetih navajajo k boljšemu, krščanskemu življenju. Tako tudi delajo v resnici dobri, pošteni in krščanski duhovniki, a žalibog oni so v manjšini. Imamo še tretjo vrsto duhovišča, katera tvarja večino; tej večini tudi ne moremo očitati „nedelavnosti“. Vendar je ta „delavnost“ le taka, katero nam je ravno najostreje obsojati, ker je le „delavnost“, „ad maiorem pappae et suam gloriam“, delujoč edino le v smislu onih „velikih cerkvenih ciljev“, z eno besedo — klerikalna stranka.

(Dale prih.)

V Ljubljani, 8 marca.

Italijani in Slovani v Istri.

Iniciativo za spravno akcijo med Italijani in Slovani v istrskem deželnem zboru je poprijel načelnik istrskega slovanskih klubov posl. Spinčič, ki se je obrnil do deželnega glavarja, dr. Campitelli, ko je bil na Dunaju, s prošnjo, naj posreduje, da se doseže z italijansko večino modus vivendi. Deželni glavar je poklical na to deželne italijanske poslance in konferenci, na kateri so bili izvoljeni posl. dr. Butta, dr. Gambini in dr. Rizzi, da nadaljujejo pogajanja s Slovani. Vspričo italijanske nestrnosti ni verjetno, da se doseže kak večji uspeh.

Konec spravnih konferenc.

Oficiosen dunajski list je prinesel baje iz nemških praških strankarskih krogov brzojavko, da ni niti misliti več, da bi se spravne konference nadaljevale.

Nad sedemdeset let živila v zakonu, se ljubita in delata. In niso ju varale nju nade. Iz revnega tvorniškega uradnika je postal ponino delavni Matej bogat posestnik; ljubezen mu je dala 18 potomcev, v delavnosti pa se mu je zemlja pokorila ter redila tak zarod, ki se je namnožil že do sedemdesetletnice njiju zakona, namnožil v celo armado življenja se veselčega in osvojujočega ljudstva. Matej in Marijana sta zrla, kako se njiju kri vali črez svet in poplavi, kar doseže, poruši vse ovire in hiti za svojim ciljem, namreč osvojevat si svet. In v ti zadnji uri, v žarnem večeru sta vladala Matej in Marijana po svojem mnogoštevilnem zarodu. Občudovanja vredno, junaško prodiranje ju je pripeljalo do te oblasti. Končala sta kot junaka življenja, kot častita starca, ker sta rodila mnogo otrok, stvorila mnogo bitij in stvari. In to v boju, v delu, v bolečinah. Mnogokrat sta jokala. Nato pa je z visoko starostjo prišel mir, veliki, smehljajoči se mir, ki se je rodil v zavesti storjene dolžnosti, v gotovosti bližajočega globokega spanja, dočim so vsi njiju otroci, vnuki in pravniki marljivo delali, mirno trpeli, nравno živel. Bila sta jednaka posvečenemu svetišču, v katerem je Bog vedno prisoten, ljubila sta se z nevgasljivim plamenom, v katerem plamti vsemir, radi večnega vstvarjenja. —

(Konec prih.)

Nemški listi pisarijo sedaj, da so tega krivi Čehi, zlasti pa posl. dr. Stransky in dr. Pacak, ki sta s svojima rezkima govoroma ubila vse veselje in vsako možnost za nadaljevanje. „Politik“ se čudi, da so se Nemci naenkrat zbalzabili besed dveh poslancev in da je tudi Koerber izgubil pogum. Ako je kdo spravljivost pokvaril, sta storila to poslanca Prade in dr. Pergelt z brutalnim zahtevanjem, da je predpogoj sprave nemščina kot državni jezik. Da sta privlekla to impertinentno zahtevu v spravne konference to je ubilo češko spravljivost. Vse kaže, da Nemci nikdar niso poštreno mislili na spravo in da tudi Körber ni imel iskrenih namenov s Čehi.

Albanski nemiri.

Iz Carigrada poročajo, da se nemiri v Albaniji vedno bolj širijo. Bazar v Skoplju (Ueskubu) je zaprt. Zbiranja v mošejah se nadaljujejo. Bulgari se vedno glasnejše pritožujejo proti valiju ter združujejo s Turki. Doslej so ostala vsa pomirjevanja brez uspešna. Narod zahteva, da vali odstopi in grozi, da rabi sicer silo. Baje se je vali že odpovedal, a odpovedi vlada ni sprejela. V Mitrovico so poslali tri stotnje vojakov, da preprečijo zbiranje Albancev. Poštna zveza z Novim bazarjem je pretrgana. Tudi bazar v Kalkandelenu je baje zaprt.

Vojna v Južni Afriki.

Razen malih prask doslej med Angleži in Buri pri Osfonteinu ni prišlo do boja. Buri so svoje pozicije razširili dalje proti severu. Sedaj stoe pet milij severno in prav toliko južno močno naraslega Modder-riverja ter delajo ondi silne utrdbe. Na tistih hribih mrgoli ljudi kakor na mrvavljišču mrvavljinov. Buri so postavili na hribih že osem topov, kar smatrajo angleški časnikarji kot občudovanja vredno delo. Število Burov narašča neprestano. Vrhovno poveljstvo ima sam Joubert. Zadnje čase se je večkrat zaporedoma utrgal nad angleškimi četami oblak, tako da so vsi premočeni, in da je taborišče pravo močvirje. Primanjkuje tudi konj. K temu se je pridružil še kužni smrad iz nekdanjega tabora Cronjea, ker leži še par sto nepokopanih mrtvih konj. Angležem primanjkuje živil za vojake in klaje za konje. Vojaštvo dobiva le $\frac{1}{4}$ normalne hrane. „Reutnerjev Office“ javlja iz Kapstadta, da so proglašili Buri okraja Prieska in Kinhardta za posest republike Oranje. Skoraj vsi Afrikanderji teh dveh okrajov so se dvignili preti angleški vlasti. V starev je okoli 3000. General Brabant se je polastil Dordrechta, ker je Bure presenetil, ki so bajše spali. Angleži so začeli Bure bombardirati z okoličanskih hribov ter jih pregnali v zlici hudemu odporu. Iz Kapstadta poročajo, da je med tja dospelimi ujetimi Buri Cronjeve armade tudi več močno oblečenih ženskih, ki so se udeleževalo bojev kakor možje. General Buller je pomaknil svoje čete ob železniški progi v smeri proti prelazu Vanreen.

Dopisi.

Z dežele, 4. marca. (O deželnih dacarjih.) Vse se poganja za zboljš-k, in se tudi gleda za vsake vrste služabnikov in delavcev, samo za dacarski stan se nihče ne zmeni. Dokler je dacar mlad in more skakati, je v kreditu, ko pa ostareva, se pa kar nazaj postavlja in odbija in prezira na vsake le mogoče načine. Kaka usoda pač čaka tacega ostarelega, onemoglega dacarja z njegovo familijo?

Potreben bi bilo torej in skrajni čas je že, da bi se ustavil vsaj penzijski zaklad, v katerega naj bi tudi dacarji na mesec vplačevali. Upamo tudi, da bi deželni zbor sam pripomogel z izdatno podporo k temu, in da bi se tako vsaj nekoliko preskrbelo za dacarje in rodbine onemoglih dacarjev.

Ako bi morebiti kdo rekel, naj dacarji štedijo, da si za starost prihranijo, vprašal bi vsaki dacar: kako naj izhaja s svojimi dohodki. Vsakdo ve, da izhaja dacar le prav težko, a tisti, ki imajo kaj svojega premoženja, morajo vsi dokladati iz svojih sredstev, kajti od plače ni možno živeti v teh dragih časih. Navadno imajo dacarji 32 ali 36 gld. mesečne plače in od te plače morajo še plačevati za stanovanje po 2 do 5 gld. in za kurjavo po zimi po 6 do 8 gld. na mesec. Tako ostane dacarju v zimskem času na mesec 23 do 28 gld. Na dan torej okoli 76 do 93 krajcarjev. Zdaj naj dacar

računa, koliko bo ves dan v službi potrošil, doma familijo preživel in obliko in obutev preskrbel, in potem si še za starost kaj prihranil.

Vsa so še privatni gg. zakupniki daca plačevali dacarja s 40 do 50 gld. na mesec, mu dali prosti stanovanje, po seženj drv na mesec in še drugi v službi storjeni stroški so bili povrnjeni, dasi je bilo življenje tedaj sploh ceneje. Vsi deželni dacarji žele in pričakujejo, da jim deželni odbor dovoli zboljšanje dohodkov in pa tudi ukrene na kaki način, da pridejo do pokojnine za čas starosti in onemoglosti.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8 marca.

— **Občinski svet ljubljanski** ima danes ob šestih zvečer v mestni dvorani izredno javno sejo, v kateri bo razprava o zadnjem razpisu dež. predsedstva glede slovenskih uličnih napisov.

— **Občinske volitve ljubljanske.** Tudi v nedeljo se je imel vršiti klerikalni shod pri Grajžarju na Dunajski cesti. Prišli so nekateri stalno nastavljeni klerikalni agitatorji, toda volilca ni bilo nobenega, tako da se shod sploh ni vršil. Tudi klerikalni volilci so se že naveličali nadležnih klerikalnih agitatorjev in jih pode iz hiše, če se pri njih prikažejo.

— **Porotniki in dr. Šusteršič.** Pri zadnjih dveh obravnavah je dr. Šusteršič v tistem pridigarskem tonu, ki je njemu lasten, na vse načine skušal, da bi kaptiviral porotnike. Neprestano jim je delal okorne komplimente, a ko je pogorel, se je „Slovenec“ držnili pisati o „Narodovi častikraji“. V tem tiči veliko žaljenje za vse porotnike. Dvanajst poštenih neodvisnih ljudskih sodnikov je v Belčevi zadevi izreklo, da se ni zgodila častikraja. Če „Slovenec“ vzlič temu govori o častikraji in pardoniranju, kraje čast porotnikom, ker jim s tem očita, da niso sodili po vesti in po prisegi. To je vendar vrhunc nesramnosti in se mora pribiti za spomin. Dr. Šusteršič bi pa svetovali, naj rajše išče lovnik v konsumu in ne v potrošni dvorani.

— „Edinost“ se kar ne more potolaziti, da mi nismo hoteli mirno vtakniti njenega krivičnega, povse izmišljenega očitanja, da smo škodovali celjski gimnaziji. Vedno se vrača k tej zadevi, a mesto da bi imenovala tiste svedoke, na katere se je sklicevala, ali pa svojo trditev dokazala, zahteva vsak dan nekaj, kar naj storimo mi. Najprej je hotela vedeti, kdo je tisti celovski rodoljub, na katerega smo se sklicevali. Ko smo ga jej imenovali, je zopet hotela vedeti, kdo je tisti Goričan, ki ima slabo mnenje o njej, dasi ta ničesar ni trdil, kar bi se moral dokazati, nego je le svojo sodbo izrekel o „Edinosti“ sami. Potem je hotela vedeti, kdo je naš tržaški dopisnik, včeraj pa je našla, da je še nismo imenovali tistega moža, ki nam je sporočil, da je „Edinost“ izblebala nameščano imenovanje ravnatelja Končnika dež. šolskim nadzornikom. Vsak dan zahteva nekaj novega, sama je pa še vedno dolžna dokaza za svoje očitanje. Čemu naj imenujemo svojega zaupnika, ko je vendar notorično in neovržno dokazano da so vsi slovenski listi molčali o nameravanem imenovanju P. Končnika in tudi noben nemški list ni znil o tem, dokler se ni oglasila „Edinost“, tega res ne vemo. Že v tem dejstvu tiči dokaz, da je naš poročevalci resno govoril in je zato vsako daljnje dokazovanje odveč. Naj le „Edinost“ svoje očitanje tako podpre, kakor smo mi še vsako svoje in mi bomo koj priznali, da ima prav. Dokler pa tega ne stori, ostane podobna tisti žensčini, ki se je že potapljal, pa je še vedno kazala, da se trava striže, ne kosi. Sicer pa si „Edinost“ tudi s temi zavijanji še ni pridobil milosti „Slovenca“. Ta je še vedno nezadovoljen z njo ter jo pozivlja, naj bo dosledna. Uboga „Edinost“! Toliko se poti, da bi padel nanjo milosten pogled klerikalne stranke in še vedno se to ni zgodilo. Svetujemo ji, naj se ne da oplaščiti, ampak naj vstraja na poti, na katero je krenila. To je prava pot, ki vodi zanesljivo v Rim. Če bo hodila po tej poti, pride do vredno veseli dan, ko jo bodo klerikalci prisnili na svoje srce in ko bo imel „Slovenec“ nad njo večje veselje, kakor nad 99 pravčniki!

— **Političen proces.** Pri deželnem sodišču se je vršila te dni velezačilna kazenska obravnavna proti starotrškemu kaplangu Petru Hauptmannu in njegovemu zvestemu agitatorju Stefančiču. Oba sta bila obsojena. O tej obravnavi se bo še govorilo.

— **Goriški deželni zbor** se skliče zajedno z drugimi tekom prihodnjega tedna. Brčas se snide 22. t. m. Kakor se poroča, so se začela posvetovanja mej obema slovenskima strankama radi skupnega postopanja v prihodnjem zasedanju.

— **Lahi v skrbeh.** Iz Trsta se nam z dne 8 t. m. piše: Pred nekaj dnevi so se v Poreču na poziv deželnega glavarja Campitelliya sešli laški deželni poslanci na posvetovanje o predlogu, kako bi se dosegel modus vivendi s slovenskimi poslanci istrskega deželnega zbora. Današnji „Piccolo“ poroča, da sta se Spinčič in Lagonja približala deželnemu glavarju Campitelliju vsled tega, ker jima je to priporočal Körber. List pravi, da, ako se doseže porazumlenje, bo prav, če ne, razpusti vlada deželni zbor in poskusi ustvariti v njem Slovanom ugodnejše razmere.

— **Mestna bolniška blagajna za posle.** V smislu § 27. začasnega poselskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano je gospodar dolžan skrbeli za obolele posle in plačati za 14 dni vse stroške za hrano in zdravljenje, če so se isti oddali v deželno bolnico. Ti oskrbovalni stroški znašajo 1 K 60 vin. na dan. Torej za 14 dni 22 kron 40 vin. Mestna občina namerava sedaj ustavoviti mestno bolniško blagajno za posle, katera bi proti plačilu zavarovalnine prevezla to plačljivo dolžnost gospodarjevo v svojo obvezno. Zavarovalnina bi približno znašala 2 kroni 20 vin. od vsakega posla na leto. V svrhu pridobitve statističnih pozivov je razposiljala sedaj mestni magistrat vprašalne pole, da se gospodarji izjavijo ali bi hoteli svoje posle pri mestni bolniški blagajni zavarovati ali ne. V nekaterih drugih mestih se že nahajajo take bolniške blagajne za posle in so se izkazale kot koristne za gospodarja in posle. Oskrbovalni stroški so visoki in zadenejo gospodarja občutno, sosebno če se primeri, da mu v letu zbole več poslov. Umetno je, da nobeden gospodar nima rad bolnega posla pri sebi, da pa tudi nerad plača stroške za njega, sosebno, če posel ni dolgo v službi pri njem in mu še ničesar ni koristil. Navadno se poslje bolnega posla domov, in se ga prepusti svoji usodi, večkrat, ker posel ni vedel, da ima pravico iti v deželno bolnico, in se tamkaj zdraviti ob gospodarjevih stroških vsaj 14 dni. Tak posel trpi, če nima svojih ali če nima kaj prihranjenega zasluga, veliko bedo. Človekoljubje zahteva tukaj pomoči, in tako pomoč naj bi dala posebna mestna bolniška blagajna za posle. Vsak gospodar bi pri tej blagajni lahko zavaroval svojega posla. Ako bi posel izstopil iz službe, bi ne bilo treba plačati novega doneska ali zavarovalnine in velja plačani donesek tudi za novega posla. Mestno bolniško blagajno bi prevzela v svojo upravo mestna občina, katera bi dala tudi poročstvo da bode plačevala stroške za obolele posle, ki se oddajo v zdravljenje v dež. bolnico.

— **Slovensko gledališče.** Danes gostuje na slovenskem odu odlična hrvatska umetnica, gospa Ljerka pl. Šramova, ki ima med našim občinstvom že izva svojih prejšnjih gostovanj mnogo čestilcev. Gospa pl. Šramova nastopi danes v naslovni vlogi francoske veseloigre „Pariški potepuh“. — V soboto se bo pela zadnjekrat Straussova opera „Netopir“. — V torek se bo pela prvič v sezoni Bellinijeva opera „Norma“. — V petek se vprizori prvič Cankarjev „Jakob Ruda“. Naslovno vlogo bo igral g. Ignacij Boršnik. — V nedeljo pa bodo popoldanska predstava „Zapravlavec“, zvečer opera „Čarostrelec“.

— **Slovensko gledališče.** V soboto bodo benefična predstava gospe Polakove. Pela se bodo opereta „Netopir“ Občinstvo porabi gotovo to priliko, da izkaže prezaslužni subreti, ki je jedna najodličnejših moči slovenskega gledališča, svoje simpatije in svoje priznanje s tem, da se udeleži te predstave. Če kdo, zasluži to gospo Polakovu, ki deluje jednakoučinkno in marljivo v drami kakor v operi, ki je vselej na svojem mestu, in kateri se ima občinstvo zahvaliti za mnogo veselih ur in za mnogo lepega umetniškega užitka.

— Družba sv. Cirila in Metoda je imela svojo 125. vodstveno sejo dne 1. marca t. l. Navzočni: Tomo Zupan (prvomestnik), Martin Petelin (blagajnik), Luka Svetec (podpredsednik), dr. Ivan Svetina in Ivan Šubic; svojo odsotnost je opravičil cesarski svetnik Ivan Murnik. Začetek ob 3. uri popoludne. Ko so se sprejeli v znanje kurencije ter vestno in pregledno sestavljeni blagajnikov račun za leto 1899, ki kaže naših vseskupnih 55,987,85^{1/2} gld. dohodkov ter 57,207,21 gld. troškov, in so se rešile nekatere vloge, zaključil je prvomestnik sejo ob 6. uri zvečer.

— Jour-fixe „slovenskega umetniškega društva“. Tudi sinoči je imelo to društvo svoj tedenski jour fixe, ki je bil dobro obiskan. Društvo je začelo energično pripravljati I. slovensko slikarsko in kiparsko razstavo, ki bo v jeseni menda v „Mestnem domu“. Med zabavnim delom je prav izvrstno zapela gospodična Nočni dolgo arijo Roze Friquet iz opere „Puščavnikov zvonček“. Prihodnji jour-fixe bo prihodnjo sredo.

— Cecilijsanskim zabavljalem v odgovor. Naš dopisnik, ki je pod tem naslovom priobčil v našem listu daljši dopis, nam piše: Cecilijsanci so se vendar odzvali! Poslali niso proti meni nikogar manjšega od slavnega muzika, imponujočo kapacitetu — Ivana Kosma, organista v Planini na Notranjskem. Kdor se hoče v postu smejati, ta čitaj njegov fulminatni odgovor v št. 2. letosnjega „Cerkvenega Glasbenika“. Jaz se z njim ne bom bavil, škoda — črnila! Transeat!

— Pevskega društva „Ljubljana“ izvanredni občni zbor vrši se v nedeljo, dne 11. t. m. ob 2. uri popoludne v levih prostorih restavracije „Narodnega doma“, kamor se izvršujejoči, kakor tudi p. n. podporni člani najljudneje vabijo. Odbor.

— Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“ imel je včeraj zvečer svoj 13. redni občni zbor. Podpredsednik g. Barle je v primernem nagovoru pozdravil prisotne člane ter je z ozirom na to, ker se je že meseca novembra l. l. poročalo o delovanju klubovem — le na kratko omenil najvažnejše dogodke v pretečenem letu. Iz tehnikevga in blagajnikovega poročila smo posneli, da je klub v finančnem oziru na trdnih tleh, in da se mu tudi v bodoče ni bati spletek v tem oziru — seveda če ne zavozi iz sedanjega tira. Volitev novega odbora se je izpustila iz dnevnega reda, ter se bo vršila šele na prihodnjem občnem zboru, ki se bo vršil v sredo, dne 14. marca ob 8. uri zvečer v spodnji kavarni „Narodnega doma“. Želimo in upamo, da se tega občnega zbora udeleži vsak član, kateremu je obstoj in razvoj kluba pri srcu.

— Občni zbor kranjskega vojskega veteranskega kora bude v nedeljo, dne 11. marca t. l. ob 9. uri popoludne v telovadnici II. mestne deške ljudske šole na Cojzovi cesti.

— Žrtvi snega. Iz Črnomlja poročajo, da sta 1. t. m. popivala posestnika Martin Ancelj in Jos. Težak do 5. ure popoldne. Domov grede sta v snežnem metežu zašla. Težak je sredi polja onemogel, Ancelj pa je hodil vso noč in dospel drugo jutro v Semič. Težaka so našli med Semičem in Črešnjevcem zmrznjenega. — 1. t. m. se je izgubila 6^{1/2} leta starca Rezika Tomažin iz Vel. korena, ko je šla z deklo v gozd po vinogradsko drogo. Iskali so otroka ponoči, a ga našli šele druzega dne zmrznjenega blizu Zaloke.

— Akad. teh. društvo „Triglav“ v Gradcu priredi slavnostni komers na čast g. dr. Gregoriju Kreku, vseučiliščnemu profesorju v Gradcu, kakor že poročano, 10 marca t. l. in sicer v „Wittingauer Bierhalle“, Heinrichstrasse.

— Ponesrečil se je 3. t. m. zvečer 39letni kajžar Iv. Učman iz Vrha pri parni žagi na Gorjancih, ki je šel malo vinjen iz kantine poleg žage. Padel je v 6 m globoko jamo, kjer so ga druzega dne našli mrtvega.

— Stavna dela. Na Iv. Grobelnikovi hiši v Špitalskih ulicah pričeli so postavljati strešni stolpič, pri nekaterih druzih novih hišah pa so se jela izvrševati razna notranja dela.

— Aretovanje. Franc Aplenc, rojen v Beračah v kozjanskem sodnem okraju, je pred dobrim mesecem služil pri opatu Ogradiju v Celju, kjer je užival tako zaupanje, da je on shranjeval ključ od kleti. To za-

upanje pa je zlorabil in je nekaj vina brez opatovskega dovoljenja prodal. Na to je pobegnil. Stvar se je naznanila sodišču v Celju, in to je izdal proti njemu tiralnico. Danes določeno se je pripeljal Franc Aplenc, ki je bil sedaj v službi pri baronu Lazarinu v Smledniku, z vozom v Ljubljano. Neki policijski stražnik ga je spoznal in aretilar.

— Iz strahu pred operacijo je ušel danes določeno konj kovaču v topničarski vojašnici. Pridiral je na Bleiweisovo cesto, kjer ga je neki premogarski hlapec ujal in potem izročil vojaškemu kovaču, ki se je pripeljal za beguncem.

— V Ameriko jo je hotel danes po-pihati črevljari Jernej Kukman iz Družinske vasi pri Beli cerkvi v namenu, da bi se odtegnil vojaški dolžnosti. Ko je izstopil na južnem kolodvoru, si je prizgal smodko in držaje v jedni roki palčico, v drugi pa zavitek, jo je mahal mimo policaja. Le ta pa ga je zasledoval in ko je videl, da je oddal zunaj kolodvora zavitek neki ženski, ga je vstavil. Vstavljenec je dejal, da gre v Belejjak k svojemu prijatelju delat in je pokazal svoje črevljarsko orodje, da bi mu policaj bolj verjal. Ko je še ženska izpovedala, da jo je vstavljenec sam naprosil, da bode nesel za njo zavitek in ko se je pri njem dobil tudi očetovo pismo iz Amerike, s pozivom, naj pride za njim, se je vstavljenec udal, da se je nameraval izseliti v Ameriko. Zavitek je nesel ženski, da bi ne obudil suma pri policaju, da je izseljenec. Vozni list za vožnjo po morju je imel skrit v spodnjih hlačah.

— Zdravstveno stanje v Ljubljani. Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 25. februarja do 3. marca kaže, da je bilo novorojencev 24 (= 35,64%), 2 mrtvorjenca, umrlih 26 (= 38,61%), mej njimi jih je umrlo za ošpicami 2, za jetiko 5, za vnetjem sopilnih organov 3, vsled nezgode 1, za različnimi boleznimi 15. Mej njimi je bilo tujcev 6 (= 23,7%), iz zavodov 13 (= 50%). Za infekcionsimi boleznimi so oboleli, in sicer za ošpicami 4, za škarlatico 1, za dušljivim kašljem 2, za vratico 1, za influenco 2, za noricami 2 osebi.

— Imenitna iznajdba. Makso Schüler, rodom iz Brna in Viktor Petrič, rodom iz Vipave, oba c. in kr. strojnška podporočnika v mornarici, sta iznašla stroj za rešitev potopljencev, kateri se je pri prvem poskusu v puljski kopalnici izvrstno obnesel. Stroj, katerega lahko vsak brez težave nosi, je pas, kateri se, ako nosilec v vodo skoči ali pada, sam napre. S tem pasom je mogoče vsakej osebi brez plavanja ali drugega dela se tri dni nad vodo vzdržavati. Ves pas ne tehta popolnoma 1^{1/4} kg.

— Poroka nadvojvodine Štefanie. Prestolonaslednica Štefanie se poroči z grofom Lonyayem dne 19. t. m., in ne kakor se je poročalo, 23. t. m. Štefanie še ni odpotovala v Miramare, kjer bude v kapelici poroka. Prestolonaslednica se je pismeno odpovedala že vsem svojim pravicam. Del svojega dvorjanstva obdrži Štefanie tudi kot grofica Lonyayeva.

— Vihar ob Adriji. Kakor se nam poroča iz Reke, razsaja ondi od petka strašen vihar. Temperatura je tako nizka. Na več delih mesta je promet ustavljen. Tudi v Trstu imajo hudo boro. V nedeljo zvečer pa so čutili mal potres. Poročajo nam še, da je bilo minolo nedeljo več parnikov v adrijanskem morju v veliki nevarnosti, da je neki parnik ponesrečil ter da je parnik „Zagreb“ dospel mesto ob 7. uri zjutraj še ob 3. uri popoludne na Reko. Pri Malem Lošinju je izgubil svojo smer ter jo ubral proti Italiji. Na parniku je bil tudi ljubljanski Slovenec.

— Loterija razglednic. Društvo zlatega križa na Dunaju priredi na korist zdravilišča državnih uradnikov v Badenu loterijo razglednic. Prodalo se bo 700 000 razglednic po 20 vinarjev. Vsaka ima kupon. Razglednice so razdeljene v 7000 serij po 100 različnih razglednic. Na vsako serijo, ki stane 20 kron pride dobitek. Vsi dobitki so umetniški ali obrtno umetni.

— 51letna ljubica samomorilka in morilka. Ana Weiss, 51 let stara ločena žena nekega branjevca na Dunaju je imela že več let ljubavno razmerje s 26letnim kočijažem Fr. Eberlom. Kočijaž bi se bil rad svoje ljubice oprostil, a ljubosumnica se ga je držala kakor klop. Predvčerajšnjim ga je zvabila v neki hotel, po noči pa ga

je nevarno obstrelila ter nato ustrelila še samo sebe.

* Moderna Philemon in Baucis. Iz Inomosta poročajo: Dne 26. svečana je umrl v Piranu strojar Miha Mathoy v 82, žena njegova, Krescencija pa v 78. letu. Oba sta umrli na influenci. In sicer je umrla žena ob 6. uri zjutraj, mož pa ob 10. uri določeno. Pokopali so ju hkrat.

* Lex Heinze. V Berolinu je izdal policijsko vodstvo ukaz, s katerim se uvajajo posebne policijske patrule, katere bode spremljal kriminalen komisar po mestu ter nadziral vsa okna in vse izložbe, v katerih so slike, fotografije, stereoskopi, razglednice, knjige in izdelki iz gumija. Ta ukaz je objavil socialnodemokratični list „Vorwärts“. Berolinska morala stoji torej pod nadzorstvom policije. Značilno pri tem ukazu je to, da stoje slike in knjige na istem mestu kakor — izdelki iz gumija. Policiji je pač vse jedno!

* Škandal v Berolinu. V učiteljskih krogih v Berolinu vzbuja veliko senzacijo, da je bil stari ravnatelj Dröge odpuščen. Spozabil se je z raznimi učiteljcami. Učiteljica Marta Egger se je ustrelila na grobu svoje matere, ker je bila tudi odpuščena. Dröge je nadalje obdolžen, da je zlorabljal razne šolske dekllice. Med prijatelji Drögena je tudi neki bivši župnik, ki je bil radi nenavnosti več let v ječi, in je sedaj zavarovalni uradnik.

* Podmorski telefon. Edison in Holzer v Ameriki se trudita, da bi konstruirala podmorski telefon, s katerim bi se na pr. človek v Evropi mogel pogovarjati s človekom v Newyorku neposredno in tako, da bi čul glas dotičnika, s komur se pogovarja. Baje bi bilo telefoniranje cenejše kakor brzjavljene.

* Čudna železniška nesreča. Neverjetna nesreča se poroča iz Strassburga. Tam se je 5. t. m. zaletel železniški stroj v shrambo za stroje ter sunil drug stroj s toliko močjo, da je prebil steno in vdrl v spalnico čuvaja. Tam sta spali na postelji 11 in 13letna hčerka. Prvo je ubilo, drugo pa smrtno ranilo.

* Kraljica Viktorija v bolnišnici. Nedavno je obiskala angleška kraljica vojaško bolnico v Netlehu, se pomembovala z ranjenimi vojaki ter jih tolažila s prijaznimi besedami. Končno je razdelila sama med teško ranjeni vojake sveže šopke. Tekom treh ur je govorila s 566 vojaki, ki so bili kraljevskega obiska jako veseli.

* 70 delavcev zasutih. Iz Montgomery v Zah. Virginiji se poroča, da se je pripetila v ondotni jami eksplozija, pri kateri je bilo 70 delavcev zakopanih. Doslej so rešili le par delavcev in našli že 40 mrtvcev.

* Prostovoljno stradanje. V Mount Veronu blizu Newyorka živi bogat trgovec z žitom, Milton Rathburn, ki je lani prebil 28 dni, ne da bi bil kaj jedel. Sedaj je sklenil, da bo stradal 40 dni. Tekom prvih 11 dni svojega stradanja je shujšal za 25 funtov (okoli 11^{1/2} kg). Rathburn trdi, da si je s stradanjem ozdravil kratkovidnost. Najhujši dan je baje drugi, ko se začne stradanje. Med stradanjem pije Rathburn mineralne vode.

Književnost.

— „Slavjanske Lire“ II. in III. zvezek izide koncem tega meseca.

— „Zvonček“. List s podobami za slovensko mladino. Št. 3. Letnik I. Ta pod uredništvom E. Gangla izhajačo izvrsnega mladinskih mesečnikov ima v poslednji številki tole vsebino: Pravljica o dečku in angeljku. Zložil Leon Poljak. — Sirotina pesem. Zložila Vida. — Uspavanka. Zložil Fran Žur. — Pesem o domovini. Zložil Vuk Slavič. — Premagana izkušnjava. Spisal Janko Leban. — Iz devete dežele. Pripoveduje Pavliha. — Ludoviček in škatlja. Spisal L. Černej. — Sami. Zložil L. Černej. — O kozi, zelju in volku. Priobčil Iv. Podgornik. — Slovenske pravljice. Priobčuje Nik. Vrhov. 3. Ladja na kopnem. — Oblačku. Zložila Kristina. — Zvezdi dve. Zložil Fr. Žur. — Pouk in zabava: Rebus. — Drobine za zabavo. — Obelisk. Razen tega ima ta številka še 4 slike.

— „Prosvjete“ 5. štev. ima to vsebino: Novak Vjenceslav: U predzorde. Davila pl. Hinko: Težki dani. Historička pripoved. Car Emin Viktor: Nadgrobni spomenik. Pripoved. Combe T.: Ubogi Marcel. Katajinič Jeretov Rikard: Amo k meni. Hirc

Dragutin: Slike iz Gorskoga kota. Weber Alberto: Pod lipom. Motokičanin Ivo: U spomenar. Katalinič Jeretov Rikard: List papira. Znameniti plesovi prošlosti. Jakša Čedomil: Individualizam u književnosti. Litstak. Slike. Grintavac selo. Koppay: Svršeno! Stöwer W.: Zimska večer na pučini. U prisoblju za plesa. Allemanda. Gavotta početkom XIX. veka. Menuett. Nizozemska Sarabanda. Starji Korter-ples. Quadrille des Lanciers. Transvalski rat. Prilozi: Koppers T.: Charitas. Modne novosti.

Telefonska in brzjavna poročila.

Gorica 8. marca. Shoda zaupnih mož na predne narodne stranke na Goriškem se je vdeležilo nad 120 odličnjakov iz cele dežele. Predsedoval je poslanec Muha. Govorili so dr. Tuma, župan Zega, dr. Gruntar in Gabršček, ki so utemeljevali načetovane resolucije. Vse resolucije so bile soglasno sprejete. Izvoljen je bil izvrševalni odbor 21 članov. Navdušenje je splošno.

Dunaj 8. marca. Sinočna Prešernova slavnost je sijajno uspela. To je bila najkrasnejša slavnost, kar so jih dunajski Slovenci kdaj priredili. Međ mnogoštevilnimi obiskovalci so bili vsi slovenski in hrvatski poslanci, zastopniki češkega kluba in čeških veleposlancev, na čelu jim grof Deym. Praška umelecká beseda je poslala kot svojo zastopnico gospo Preissovo. Vse točke so se znamenito izvršile. Poštebno presrečne ovacije je občinstvo priredalo dvornemu opernemu pevcu Navalu.

Dunaj 8. marca. Parlamentarni položaj je skrajno kritičen. Vzrok temu je češki klub. Danes ob 10. uri določeno so se češki poslanci sešli na posvetovanje, ki je trajalo do 1. ure in se bo popoludne nadaljevalo. Međ posvetovanjem je prišel minister Rezek in konferiral najprej z dr. Englem, potem pa z domobranskim ministrom grofom Welsersheimbom.

Praga 8. marca. Vsi češki listi brez izjeme prijema ostro nemške klerikalce, ker so pri včerajšnji volitvi prvega podpredsednika glasovali za Pradeja. Klerikalci se očita nedostojno, nemoralno in zavratno postopanje in povdinja se, da na tako perfidijo se mora odgovoriti na ta način, da se predsednika Fuchsa, ki pripada klerikalni stranki, prežene s predsedniškega mesta.

Budimpešta 8. marca. V tajni seji poslanske zbornice je poslanec Ugron priznal, da je on priobčil v „Vaterlandu“ dopis, s katerim se je dolžil Banffy znanih manipulacij z drž. denarji.

Bruselj 8. marca. V četrtek so Angleži iz Ladysmitha pri Glenkoe dvakrat napadli Bure, pa so bili oba kratek odbiti.

London 8. marca. Maršal Roberts naznana, da je včeraj zjutraj 4 milje od Ostfonteina stojecu bursko armado naskočil in jo porazil. Angleška konjenica je obšla levo krilo Burov. Opoldne so se Buri z vseh svojih postojank umaknili. Pešaki in topničarji so šli za njimi. Diviziji Tucker in Caleville in garda so šli pri Poplarsdriftu čez reko. Angleži so izgubili malo moštva.

London 8. marca. Roberts poroča, da šteje premagana burska armada kakih 10 000 mož. Buri so bili razgnani in so izgubili več topov. Tudi so morali ostaviti na bojišču mnogo voz z živili.

London 8. marca. Oranjska država razglaša, da je anektirala v Kaplandiji ležeča okraja Prieska in Kinhardt. Skoro vsi Afrikanderji teh okrajev so prijeli za orožje in začeli boj proti Angležem. Sodi se, da je teh ustašev nad 3000.

London 8. marca. „Daily News“ poročajo iz Blomfonteina, da je predsednik oranjske republike Stejn izjavil, da pride do tacega klanja, da bo ves svet strmel, predno zavzemo Angleži Pretorijo. Z

Darila.

Uredništvo našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Sl. bralno društvo v Mokronugu 16 K., nabrane povodom odhoda g. Vikt. Češnika. — G. Tonica Majzelj v Belicerki 12 K., nabrane v veseli družbi. — G. Ferd. Seidl, prof. v Gorici 10 K. — G. A. Grčar, nadušitelj 6 K., pri veseli predpustni veselici nabral g. Korošin v gostilni g. Hudovernika v Radovljici. — G. Josip Pečar 10 K. mesto globe za razdaljenje (po g. dr. Kr.) — Skupaj 54 K. — Živeli vsi darovalci in darovalke in nabiralka in nabiralki!

Za Prešernov spomenik: G. Katarina Guštinova v Metliko 8 K. z geslom: „Kak' si brusijo jezike pri kofetu! — G. Fran Štefančič, učitelj v Ribnici 12 K. 40 v., nabrane na čitalniški zabavnem večeru dne 27. februar. — Skupaj 15 K. 40 v. — Živeli darovalci!

Gg. Peter M. v Kranju in Ivan N. v Krškem sta poslala, prvi 10 K., drugi 2 K., a brez dostavka, v kak namen. Prosimo torej pojasnila, da izkažemo dotedni sveti.

Pri Ervinu Burdyku, lekarju v Škoji Loka se dobiva (321-8)

ustna voda

z novim antisepptom
katero je sestavil zobozdravnik dr. Rado Frlan, katera ohrani zobe zmrzlj zdrave in bele, ter zamori vsako gnujilobo. Steklenica, zadoščajoča za eno leto, stane 2 kroni, po pošti 2.50 kroni.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 4. marca: Terezija Kosar, gostilničarka, 49 let, Dunajska cesta št. 29, vnetje črev. — Marija Müller, kuharica, 63 let, Gradišče št. 10, rak.

Dne 5. marca: Franja Škerjanc, raznaševalca hči 1 leto, Ambrožev trg št. 4, jetika.

Dne 6. marca: Marija Grum, posestnica, 68 let, Poljanska cesta št. 54, pljučnica.

V otroški bolnici:
Dne 3. marca: Angela Žibert, delavčeva hči, 9 mes., onemoglost.

V deželni bolnici:
Dne 3. marca: Josip Slapničar, gostač, 62 let, pljučnica.

Dne 4. marca: Helena Podlipnik, dñinarica, 30 let, jetika. — Ivan Sivc, pek, 51 let, jetika. — Marjana Karmelj, dñinarica, 60 let, goba v trebuhi.

V hiralnici:
Dne 5. marca: Alojzij Naglič, krtačerjev sin, 14 let, zblaznel je.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 306.2 m. Srednji zračni tlak 736.0 mm.

Marci	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24 urah
7. 9. zvečer	735.7	— 2.6	brezvetr.	jasno		mm
8. 7. zjutraj	737.9	— 7.5	sl. jzahod	jasno		mm
9. 2. popol.	738.3	+ 4.7	sl. jug	jasno		00

Srednja včerajšnja temperatura — 2.4°, normale: 2.2°.

A 4/00/17

Sklic

(471)

upnikov k zapuščini dne 22. decembra 1899 v Ljubljani, Špitalske ulice št. 7. oporočno zamlega bankirja in posestnika Maksa Veršeca.

Vsi upniki imenovane zapuščine se pozivljajo da se oglasijo dne 23. marca 1900 ob 9. uri dopoludne pri podpisani sodniji sobi št. 7 ali osebno ali pa do istega roka pismeno prijavijo svoje terjatve in predlože tudi vse dokaze, na katere upirajo svoje terjatve; sicer bi se njih terjatve pri zapuščini upoštevale le toliko, kolikor še preostane zapuščinskega premoženja po odbitku priglašenih tirjatev, ali pa ako imajo kako zastavno pravico svoje terjatve.

C. kr. okrajna sodnija v Ljubljani, odd. I.
dne 1. marca 1900.

G. Z. S. 2-4/1900/1.

Konkurzni edikt.

(475-1)

Konkurs se je odprl čez premoženje pod firmo **Ferd. Bilina & Kasch** za izdelovanje rokov in prodajo galanterijskega in manufakturnega blaga v Ljubljani tusodno registrirane odprte trgovinske družbe in osobno jamčajočih družnikov iste Ferdinand Bilina in Franc Kasch v Ljubljani.

Volitev funkcionarjev bo dne 20. marca 1900.

Oglasilni rok do dne 15. aprila 1900.

Spolni likvidačni, ob jednem poravnalni dan 7. maja 1900.

Konkursni komisar c. kr. deželnega sodišča svetnik Gvidon Schneditz v Ljubljani.

Začasni upravitelj mase g. dr. Anton Pfefferer, odvetnik v Ljubljani.

C. kr. deželno kot trgovinsko sodišče v Ljubljani, odd. III.
dne 6 marca 1900.

Naznanilo.

Slavnemu p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem prevzela staro, dobro znano

gostilno na Rimski cesti štev. 5 „pri nemškem vitezu“

kjer budem točila pristno dolensko, štajersko in istrsko vino, sveže Reininghausovo pivo, kakor tudi postregla z mrzlimi in gorkimi jedili po pri-mernih cenah.

Priporočam se tudi častitemu občinstvu iz okolice, ker zraven gostilne se nahaja tudi velik hlev za živilo in prostorno dvorišče za vozeve.

Priporočam se obilnemu obisku

z odličnim spoštovanjem
Uršika Traun
gostilnicarka.

(477-1)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Dunajska borza

dne 8. marca 1900.

Skupni državni dolg v notah	99 K.	30 h
Skupni državni dolg v trebuhi	99	29
Avtrijska zlata renta	98	30
Avtrijska kronska renta 4%	99	5
Ogrska zlata renta 4%	98	10
Ogrska kronska renta 4%	93	70
Avtro-ogradske bančne delnice	126	80
Kreditne delnice	235	15
London vista	242	50
Nemški drž. bankovci za 100 mark	118	40
20 mark	23	66
20 frankov	19	30
Italijanski bankovci	89	90
C. kr. cekini	11	38

Mlad mož

z lepo pisavo, inteligenten, zmožen slovenščine, hrvaščine in nemščine, želi sprejeti kako službo kot privatni ali pisarniški sluga. — Ponudbe do 15. t. m. na upravištvu „Slov. Naroda“ pod K. B. (458-2)

Gostilno „Triglav“

v Lescah (460-2)

dá takoj na račun
Adolf Hauptman v Ljubljani.

Calcium-Carbide

(473-1)

jako fin ←
zajamčeno vsebujoč največ plina
→ brez saj.

Poizvedbe in cene
pri glavnem zastopniku

Giulio di A. Levi, Trst
Via S. Spiridione št. 1.

V Logatcu, blizu kolodvora

odd se v najem za več let

velika vinska klet.

Več se poizve pri lastniku Josipu
Gostišu v Dol. Logatcu. (472-1)

Lepo belo apno

sveže žgano, se dobiva po celih vagonih
in v manjših porcijsah pri

L. Mašek & Co.

žgalnica apna in premogkop Zabukovce
(Buchberg), pošta Petrovče (Petrovitsch)
pri Celju. (143-16)

V najem.

Velik vrt v mestu, travniki s
sadnim drevjem, stanovanje

i. t. d. odda se takoj kavcije zmožnemu
vrtnarju. — Vpraša naj se pri Th. Novotny,
Dunajska cesta št. 7 v Ljubljani. (462-2)

Gostilna

na dobrem prostoru in dobro obiskovana
v Ljubljani ali pa v bližnji okolici
se vzame v najem ali pa na račun.

Založi se primerna kavcija.

Ponudbe blagovolijo naj se pošiljati
pod „Gostilna J. J.“ upravništvu „Slov.
Naroda“. (474-1)

Lepa

mesečna soba in kabinet

z lepim razgledom na Sv. Jakoba trg in s posebnim vhodom, mebljana ali nemebljana, se takoj po nizki ceni odda v Rožnih ulicah št. 15.

Vpraša naj se pri lastniku hiše Karolu
Lenčetu v Lavru pri Ljubljani ali pri
gospodu Vismajer-ju, gostilničarju „pri
Lozarju“. (438-4)

V imenovani gostilni se tudi točijo
najboljša naravna kranjska,
štajerska in hrvatska vina

v lokaluh in čez ulico ter se posebno priporočajo.

Preselitev trgovine M. Žargi.

Moja trgovina se nahaja z današnjim dnem v novo zidan hiši
gospoda Perlesa (478-1)

v Prešernovih (Slonovih) ulicah.

St. 5403.

Razglas.

Podpisani magistrat naznanja stavodolžnim mladeničem:

1.) **Glavni nabor za deželno stolno mesto Ljubljana vršil se bo letos 28. in 29. marca v „Mestnem domu“ na cesarja Jožefa trgu,** in sicer 28. marca za one zunajne mladeniče, katerim se dovolilo priti na nabor v Ljubljani, 29. marca pa za mladeniče, ki so pristojni v Ljubljano.

Začetek ob. 8. ur dopoldne.

2.) Stavljenci, odnosno tudi njihovi moški svojci, ki se pozovejo na nabor, imajo priti v pravem času in snažni na nabirališče, ter imajo v pravem času prinesi potrebne dokaze, če se oglaša za ugodnost:

- a) kot kandidatje duhovskega stanu, kot posvečeni duhovniki in kot nameščeni dušni pastirji (§ 31. voj. zak.);
- b) kot podučitelji, učitelji in učiteljski kandidatje (§ 32. voj. zak.);
- c) kot posestniki podedvanj kmetij (§ 33. voj. zak.);
- d) iz rodbinskih razmer (§ 34. voj. zak.);
- e) enoletne prezentne službe (§§ 25-29 voj. zak.);

3.) Stavljenci, kateri žele ugodnosti, po §§ 31-34 voj. zak. in imajo tudi pravico do ugodnosti enoletne prezentne službe, morejo se zglasiti, ako bi se jim odklonila prošnja za kako prej omenjenih ugodnosti, za ugodnost enoletne prezentne službe pri glavnem naboru.

4.) Kdor zanemari stavno dolžnost, ali v obči katero iz vojnega zakona izvirajočih dolžnostij, se ne more izgovarjati, da mu ni bil znan ta razglas.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane
dne 22. februarja 1900.

<h